

Abstrakt:

Diplomová práce „Sebepřijetí a jeho role v partnerských vztazích“ zkoumá roli sebepřijetí jedince v partnerských vztazích, respektive souvislost mezi sebepřijetím a stylem citové vazby v dospělosti. Sebepřijetí je popsáno v kontextu přístupu zaměřeného na člověka (PCA) a racionálně emoční behaviorální terapie (REBT). Jsou zde představeny metody měření sebepřijetí a sebepřijetí v souvislosti se sebehodnocením, sebesoucitem, všímavostí, osobní pohodou a duševním zdravím. Dále byly popsány partnerské vztahy, citová vazba v dospělosti a jejich propojení se sebepřijetím.

Pro empirický kvantitativní výzkum bylo využito českého překladu dotazníků Unconditional Positive Self-Regard Scale (UPSRS), Unconditional Self-Acceptance Questionnaire (USAQ) a Experience in Close Relationships – Relationship Structures (ECR-RS) na výzkumném vzorku 155 respondentů české populace.

Výsledky ukazují negativní korelaci Úzkosti a částečnou negativní korelaci Vyhybavostí v citové vazbě se sebepřijetím jedince. Signifikantně vyšší úroveň sebepřijetí se ukázala u jedinců s jistým stylem citové vazby, oproti jedincům s ustrašeným a zaujatým stylem citové vazby. Na základě empirických zjištění byla navržena podobnost konceptu sebepřijetí s modelem sebe v citové vazbě a sebepřijetí bylo navrženo jako potenciální linie intervence v oblasti dysfunkčních partnerských vztahů.

Klíčová slova:

sebepřijetí, partnerské vztahy, citová vazba v dospělosti, PCA, REBT